

Kvindens Valgret i Rigsdagen 1895

og — hvad saa? —

Kvindens kommunale Valgret — for 14 Aar siden vedtagen af Islands Alting — blev den $21/3$ 1887 vedtagen af Rigsdagens Folkething første Gang, den $6/2$ 1888 anden Gang, og den $17/10$ 1893 — i Forbindelse med Valgbarheden — tredje Gang, — „alle gode Gange tre“. Den fjerde Gang, den $4/12$ 1895, var nemlig ikke god. Det var et Tilbageskridt. Dels var Valgbarheden ikke med, saaledes som tredje Gang, dels var der tilføjet indskrænkende Bestemmelser, der maa betegnes som mindre heldige. De er kritiserede meget klart og skarpt i „Kvinden og Samfundet“ 1895 S. 194—5.

De tre sidste Gange gik det af Folkethinget vedtagne Forslag videre til Landstinget *), der straks, uden Naade og Barmhjærtighed, smækkede Døren i for Kvinderne med en s. k. „motiveret Dagsorden“, alle tre Gange i Realiteten den samme. Motiveringen gik ud paa, „at“ — det er Ordene — „*det hverken vil være i Samfundets eller i Kvindernes Interesse, at der tildeles disse Valgret*“. Skulde man ikke af Udtrykkene — „Samfundet“ og „Kvinderne“ — tro, at Landstingets Flertal var ivrige Læsere af „Kvinden og Samfundet“? Men skulde de ved at læse dette Tidsskrift have tilegnet sig en Opfattelse stik modsat Forfatterens?

Der er nu al mulig Grund for alle danske Kvinder, som ønsker Valgret, til at gøre sig nøje bekendt bl. a. med dette Tidsskrifts Artikler herom. **) De bør dygtiggøre sig til, i Tale og Skrift, ved enhver passende Lejlighed, at — jeg havde nær sagt: „læse Landstingsmændene Teksten“ — at gøre den Propaganda for Sagen, som er aldeles uundgaaelig nødvendig, inden den atter føres frem i Rigsdagen. Det maa nemlig være nok med at lade Folkethinget rende Panden mod Landstingets Dør tre Gange, især naar de ikke alle tre er gode Gange. Den sidste var den værste.

*) 1887 var Kvindens Valgret indsat af Folkethinget i et Regeringsforslag om Ændring i den københavnske Borgerrepræsentantlov, som var kommen fra Landstinget og gik tilbage til dette med denne Ændring. Landstinget udstemte Ændringen, men gav i Betænkningen Udsigt til Forhandling om Spørgsmaalet, naar det udvidedes til hele Landet. Samlingen blev sluttet, inden Folkethinget kunde sende Sagen tilbage til Landstinget.

**) Se „Indholdsfortegnelse“ til Aarg. 1—10, 1885—94 (trykt 1895), S. 9—11.